

Det er klart, som hr. Kim Behnke var inde på, og som også andre ordførere var inde på, at hver især er sat til at varetage forskellige interesser. Det synes jeg også kompromiseret og aftalen bærer præg af, og sådan vil det nok også være fremover. Det er også klart, at nogen måtte tage de kommercielle radio- og tv-stationers byrder på sig. Det har Fremskridtspartiet gjort på udmærket vis.

Jeg skal stadig væk beklage, at hr. Bent Hindrup Andersen ikke er med i det gode selskab, som vi andre synes det er. Og jeg skal så understrege, at man kan forholde sig på to forskellige måder til en udvikling: man kan sige, at den er uafvendelig, og så kan man lave forbud og låse af og lægge osteklokke over udviklingen, eller man kan sige: O.k., her står vi, hvad kan vi give af tilbud, der kan være et modspil til en udvikling, som vi måske synes er lidt truende.

Normalt er Enhedslisten et ganske muntert parti, men det, jeg hørte her, var jo nærmest en begravelstale, så denne gang var der sort humor.

Med disse ord vil jeg godt sige tak til ordførerne. Skulle der undervejs i udvalgsarbejdet være yderligere spørgsmål, som ikke er blevet afklaret, i forbindelse med det lovforslag, som nu ligger på bordet, vil jeg naturligvis meget hurtigt, meget præcist og meget politisk besvare de udestående spørgsmål, der eventuelt måtte være.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Ivar Hansen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Kulturudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

15) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 69:

Forslag til folketingsbeslutning om Danmarks ratifikation af Europarådets rammekonvention af 1. februar 1995 om beskyttelse af nationale mindretal.

Af udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen). (Fremsat 27/11 96).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Henning Gjellerod (S):

Europarådet er det samarbejdsorgan, der er i stand til at vedtage juridisk bindende aftaler for medlemslandene. Denne rammekonvention om beskyttelse af nationale mindretal er et eksempel herpå. Det er af største vigtighed, at flest mulige lande ratificerer og dermed bekræfter konventionen og dens juridiske gyldighed. Det er derfor glædeligt, at regeringen nu har fremsat forslag til folketingsbeslutning om Danmarks ratifikation.

Europarådet tæller nu 40 medlemslande, hvilket vil sige langt de fleste lande inden for det geografiske og kulturelle område, som er defineret som Europa, og det ligger, hvis nogen ikke ved det, vest for Uralbjergene og nord for Middelhavet, og Tyrkiet og de tre transkaukasiske republikker er også med.

Europarådet er først og fremmest kendt for frembringelse af den europæiske menneskerettighedskonvention, Menneskerettighedskommissionen og domstolen i Strasbourg. Europarådet beskæftiger sig imidlertid med mange andre spørgsmål, herunder også spørgsmålet om sikring af nationale minoriteters rettigheder, specielt de mange, der er opstået i kølvandet på de mange blodige krige mellem stormagterne på det europæiske kontinent.

Europarådet forsøgte allerede i 1961 at udforme og få vedtaget en tillægsprotokol til menneskerettighedskonventionen med henblik på at stadfæste rettigheder for personer tilhørende nationale mindretal. Forsøget strandede, bl.a. fordi man ikke kunne enes om en definition af, hvad man egentlig forstår ved et mindretal.

Efter Jerntæppets fald viste de ulykkelige og blodige begivenheder i Eksjugoslavien og de mange nye statsdannelse efter opløsningen af Sovjetunionen, at der er al mulig grund til at